

Гарасюк Катерина

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри управління персоналом і регіональної економіки Слівінська Н. М.)

РЕГІОНАЛЬНІ РЕЗЕРВИ ЗРОСТАННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ

На сьогодні в Україні майже відсутні розробки та дослідження щодо удосконалення механізму продуктивності праці як основного напрямку державного регулювання, і недостатньо розроблені теоретико-методологічні плани взаємозв'язку між продуктивністю праці та її заохоченням і оцінкою результату від праці в системах стимулювання.

Однак, вагомим планово-економічним показником, що характеризує не тільки рівень використання трудовитрат на підприємстві, але і ступінь ефективності ринкової системи загалом є продуктивність праці. Ріст цього показника є значною умовою розвитку продуктивних сил держави і провідним джерелом росту національного доходу.

Зростання продуктивності найманої праці потрібно розглядати як стратегію економічних реформ у контексті ринково-зорієнтованого економічного розвитку, конкуренції між товаровиробниками.

Нині негативні процеси у сфері соціально-трудоких відносин стримують розвиток аграрного сектору економіки, знижують продуктивність праці та є основними причинами низької її оцінки. Одна з проблем економіки аграрно-індустріальних областей – те, що сільськогосподарські компанії, отримавши самостійність, виявилися не готовими до пошуку шляхів підвищення продуктивності праці, її результативності та інтенсивності.

Ефективність праці формує взаємозалежність між якістю та кількістю виготовлених товарів і ресурсами, котрі були витрачені на їх виробництво [1]. Тобто, за сприянням показника ефективності, організація може зіставляти продуктивність виробництва на окремих щаблях економічної системи. Зрозуміло, що потрібно враховувати зростання ціни енергії, витрат коштів, сировини, тощо.

Щоб підвищити продуктивність праці, забезпечення і розвитку конкурентоспроможності в аграрному секторі, потрібним стає формулювання та введення заходів стосовно реалізації резервів підвищення ефективності праці.

Під резервами зростання продуктивності праці розуміють невикористані перспективи економії витрат праці, котрі виникають внаслідок дії певних чинників [4, с. 214].

В аграрних регіонах (до яких належить і Тернопільська обл.) залишається до сих пір мало диверсифікована структура виробництва, низька продуктивність праці працівників сільськогосподарських підприємств та

незначна ємність споживчого ринку.

У Тернопільській області залишаються найнижчими в Україні середньомісячна заробітна плата, рівень експорту, розвитку малого підприємництва, податкових надходжень, розвиток виробничої та соціальної інфраструктури [5].

Діяльність більшості підприємств аграрної сфери в регіоні впродовж тривалого періоду характеризується низьким рівнем ефективності праці, причинами якого були низька технічна оснащеність і технологічна недосконалість процесу виробництва сільгосппродукції, диспропорції в цінах цін на сільськогосподарську та промислову продукцію. Також залишається недосконалим і механізм мотивації сільськогосподарської праці.

Важливим резервом зростання продуктивності праці є удосконалення системи управління в аграрному секторі, впровадження інноваційних управлінських інструментів, механізмів управління щодо податкової і цінової політики, кредитування розвитку підприємств та фірм агропромислового сектору.

Пріоритетною необхідністю зростання економіки Тернопільської області є збільшення обсягів інвестицій і підвищення їх ефективності. Чим інтенсивнішим є вкладення інвестицій, тим швидше відбувається відтворювальний процес, активнішими є ринкові перетворення. Прибутковість аграрного сектору регіону сприятиме активізації інвестиційної діяльності підприємств, державних та комерційних банків, іноземних фондів, страхових й інвестиційних компаній, місцевих бюджетів.

Реалізація виявлених резервів (технологічних, організаційно-економічних, технічних та соціально-економічних) зростання продуктивності та ефективності праці дасть можливість зростання суспільному виробництву, що в кінцевому рахунку веде до підвищення рівня життя нашого суспільства.

Використані джерела

1. Волгін М.А. Економіка праці (соціально трудові відносини)/ Під ред. Н.А.Волгіна, Ю.Г. Одсгова. – К:Видавництво ІСПИТ, 2015.-736 с.
2. Володькіна М.В. Економіка промислового підприємства. Навчальний посібник. / М.В. Володькіна – К:Центр навчальної літератури. 2014.-196 с.
3. Грішнова О.А. Економіка праці та соціально-трудова відносини: Підручник / О.А. Грішнова – 3-тє вид., випр.. і доп. – К.:Т-во Знання, КОО, 2011.-559 с.
4. Слівінська Н. М. Матеріальне стимулювання як складова системи управління ефективністю роботи персоналу / Соціально-трудова відносини: теорія та практика. Збірник наукових праць ДВЗ КНЕУ ім. В Гетьмана. – 2014. –с. 213-217
5. Слівінська Н. М. Резерви зростання ефективності праці на підприємствах легкої промисловості. Вісник Донецького національного університету // Науковий журнал, спец. випуск, том 1. – Донецьк: ДонНУ. – 2012. – С. 216-217.